

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/11/2017
Identifikačné číslo spisu:	3514204149
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3514204149.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: P. Y., nar. XX. S. XXXX, bytom D., právne zastúpeného JUDr. Zuzanou Hradskou, advokátkou, so sídlom Stará Myjava 338, 907 01 Myjava, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo Polianka v konkurze, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 517/23, 907 01 Myjava, IČO: 34 105 034, o určenie neplatnosti uznesení orgánov družstva, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 8Cb/84/2014, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júna 2016, č. k. 8Cob/18/2016-65, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo 14. júna 2016, č. k. 8Cob/18/2016-65 potvrdil uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 16. októbra 2015, č. k. 8Cb/84/2014-56, ktorým prerušil konanie podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. do právoplatného skončenia konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8Cb/79/2014. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8Cb/79/2014 je predmetom konania určenie neplatnosti uznesenia náhradnej členskej schôdze žalovaného uskutočnenej dňa 7. apríla 2014 o 9:00 hod. a v prebiehajúcom konaní je predmetom konania určenie neplatnosti uznesenia náhradnej členskej schôdze žalovaného uskutočnenej dňa 7. apríla 2014 o 15:00 hod. Na základe uvedeného dospel odvolací súd v zhode so súdom

prvej inštancie k záveru, že posúdenie žaloby týkajúcej sa určenia neplatnosti členskej schôdze žalovaného uskutočnenej dňa 7. apríla 2014 o 9:00 hod. má priamy dopad aj na prebiehajúce konanie, čím boli splnené zákonné podmienky pre prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 2 O. s. p. Proti uzneseniu dovolacieho súdu podal žalobca dňa 30. novembra 2016 dovolanie, v ktorom vymedzil dovolacie dôvody ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ apísm. c/ C. s. p. Žalobca navrhol dovolaním

napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Dovolateľ uviedol, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je dôsledkom zmätočného konania, nesprávnym právnym posúdením veci sa odňala žalobcovi možnosť konať pred súdom, pričom zo strany súdov nebola ani dodržaná zásada hospodárnosti konania. Podľa žalobcu konajúce súdy nezohľadnili požiadavku rýchlej a účinnej ochrany práv žalobcu, ako i možnosť vykonať iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami, pričom až keď tieto prostriedky zlyhajú, môže súd konanie prerušiť, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/150/2010. Výber, resp. voľbu súdu, ktoré z jednotlivých opatrení slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania je potrebné podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv sporových strán a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv strán rýchlejšia a účinnejšia. Odvolací súd sa pri svojom rozhodovaní týmito požiadavkami nezaoberal a rovnako ako súd prvej inštancie neprihliadal na podstatnú právnu stránku veci.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť.

Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 C. s. p. dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní podľa § 357 písm. a/ až n/.

Podľa § 432 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

Dovolateľ svoje dovolanie vymedzil dovolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. a zároveň v zmysle ustanovenia § 421 písm. c/ C. s. p., a to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená a zároveň že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Dovolací súd uvádza, že žalobca napadol dovolaním uznesenie o fakultatívnom prerušení konania. Proti uzneseniu o fakultatívnom prerušení konania podľa § 164 C. s. p. nie je dovolanie prípustné s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 2 C. s. p., keďže ide o rozhodnutie uvedené v ustanovení § 357 písm. n/ C. s. p. Rovnaký záver o neprípustnosti dovolania platí, ak je dovolaním podaným za účinnosti Civilného sporového poriadku napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o fakultatívnom prerušení konania vydané podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. účinného do 30. júna 2016, a to aj s ohľadom na podobnosť právnej úpravy fakultatívneho prerušenia konania podľa Občianskeho súdneho poriadku, ako aj podľa Civilného sporového poriadku. Zároveň dovolací súd dáva do pozornosti, že proti uzneseniu o prerušení konania bolo aj podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 dovolanie procesné neprípustné (§ 239 ods. 3 O. s. p.) a dovolateľ nemohol legitímne očakávať, že napadnuté rozhodnutie bude podrobené dovolaciemu prieskumu z hľadiska správnosti právnych záverov v ňom uvedených.

Nakoľko dovolanie žalobcu je v rozhodovanej veci s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 2 C. s. p. procesné neprípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. Zároveň však dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že pri svojom rozhodovaní je viazaný dovolacími dôvodmi tak, ako ich vymedzil dovolateľ (§ 440 C. s. p.) a na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 (viď ustanovenie § 242 ods. 1 O. s. p.) nie je oprávnený prihliadať na vady, ktoré dovolateľ v

dovolání výslovně nenamíetal (nevymedzil dovolacím dôvodom a neodôvodnil v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p.). Z uvedeného dôvodu nie je postačujúce, ak namietané nesprávne právne posúdenie bolo uvedené len odkazom na zákonné ustanovenie. Povinnosťou do voláť ňa je uviesť konkrétnu právnu otázku a vysvetliť, prečo z jeho pohľadu zaujal odvolací súd nesprávny právny názor na jej riešenie. Dovolateľ súčasne musí jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, t. j. ktorý z predpokladov uvedených v § 421 ods. 1 písm. a/, b/, c/ C. s. p. zakladá jeho prípustnosť a ani v tomto prípade nie je postačujúci len odkaz na niektoré z ustanovení, ale dovolateľ musí uviesť, ktorý konkrétny dôvod prípustnosti považuje za daný a z akých dôvodov. Vymedzenie dovolacích dôvodov a ich odôvodnenie v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami má zabezpečiť inštitút povinného právneho zastúpenia v dovolacom konaní (§ 429 ods. 1 C. s. p.), nakoľko zákon predpokladá, že advokát je subjektom, ktorého odborné znalosti a schopnosti majú kvalifikovaným dovolaním prispieť k priebehu dovolacieho konania. Uvedené vyplýva aj z čl. 11 ods. 3 základných zásad C. s. p., že advokát ako osoba s vysokoškolským právnickým vzdelaním, ktorý sa verejne hlási k určitej profesii, sa považuje za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou.

Senát najvyššieho súdu rozhodujúci vo veci má za to, že ak dovolateľ namíeta nesprávne právne posúdenie veci, musí konkrétny dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. vymedziť jednoznačne. Ak jednotlivé dovolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. dovolateľ kvalifikovane zastúpený advokátom vzájomne kumuluje, resp. iba uvedie, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil bez toho, aby jednoznačne vymedzil konkrétny dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.,

11. dovolanie neobsahuje vymedzenie dovolacieho dôvodu, ako to predpokladá zákon, čo zakladá zmätočnosť dovolania a dôvod pre odmietnutie dovolania ako zmätočného v zmysle ustanovenia § 447 písm. íl C. s. p. Uvedený záver vychádza z toho, že ak dovolateľ kumuluje dovolacie dôvody podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., nieje z dovolania zrejmý dovolací dôvod, keďže jednotlivé dovolacie dôvody upravené v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p. sa vzájomne vylučujú. Dovolateľ nemôže v dovolaní namietat, že konkrétna právna otázka nebola do volacím súdom riešená (písm. b/) a zároveň, že právna otázka je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/), lebo ak určitá otázka nebola ešte predmetom dovolacieho prieskumu, nemôže byť dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, čo spôsobuje zmätočnosť podaného dovolania.

Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.